

която ни пазѣше тила. Сега тамъ се почна жестокъ бой и това бѣ чуваната отъ насъ стрелба.

Турцитѣ бѣха премного, Филипъ трѣбваше да отстѣпи; турцитѣ отдѣлиха половината отъ войскитѣ си и се насочиха

— 31 —

срещу нашата чета, която броеше едва 150 души.

Турцитѣ почнаха да ни обржжаватъ отъ всички страни, само пѣтятъ къмъ Берковица бѣше откритъ за насъ и по него можехме да се спасимъ.

Панайотъ издаде заповѣдъ и ние съвсемъ незабелязано се оттеглихме, като оставихме манастира; дойдохме до село *Жельзникъ*, а после до *Чипровци*; тукъ минахме рѣката и следъ кратко вървене стигнахме с. *Влашко село*. Тукъ се спрѣхме, за да се съберемъ. За Филипа нищо не чухме, кои планински върхове зае и по кои пѣтища отстѣпва.

Тукъ преброихме хората и видѣхме, че липсватъ 30 момци. 9 момци бѣхме отредили отъ лѣва страна, а 12 отъ дѣсна страна на хребета, докато бѣхме при манастира да ни пазятъ, ако турцитѣ биха поискали да ни нападнатъ откъмъ тила; отъ тѣхъ нѣмаше ни гласъ ни следа. Ние оставихме и Влашко село и за тѣхъ не можехме нищо да узнаемъ. Стигнахме вече и на високия Балканъ, а нощта вече напредна. Тукъ въ една скрита ливада легнахме и спяхме спокойно, безъ да бждемъ намирани отъ нѣкого.

Прибавки
и
бележки

Къмъ този день се отнасятъ следнитѣ две писма отъ Г. Милетичъ—първото до Филипъ Тотя, а второто до П. Хитова, писани на сръбско български:

Г-нъ Филипъ воевода,

Турцитѣ идватъ въ голѣмъ брой откъмъ Берковица. Тукъ хората сж малко, за да могатъ да завардятъ всички проходи, защото не се знае отъ кой проходъ ще нападнатъ. Селяни пазятъ навсѣкжде, но трѣбва и ние да помогнемъ. Г-нъ Панайотъ ви моли да изпратите веднага всичкитѣ си сили презъ Митровци право за манастира, че ако дойдатъ да ги загащиме, ако ли пѣкъ ударятъ отъ страна, тогава вие ще ни подкрепите или ще останете на позиция при манастира. Само че веднага трѣгнете, за да се спечели победата.

Отъ името и по заповѣдъ на воеводата

Чипровски
манастиръ
9. юлий 1876 г.

Панайотъ Хитовъ
Георги Милетичъ
(Арх. Н. Б. № 8943 п. 67)